

งูหมอก

Psammodynates pulverulentus (Boie, 1827)

Common mock viper

งูหมอก – *Psammodynastes pulverulentus* (Boie, 1827)

ลักษณะ งูขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 380 มิลลิเมตร และหางยาว 75 มิลลิเมตร) หัวแบนและเป็นรูปสามเหลี่ยม ส่วนของหัวกว้างกว่าลำคอบ้าง ตาใหญ่ ลำตัวสั้น หางสั้นและส่วนปลายหางเรียว ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดปกคลุม เกล็ดบนหัวเป็นแผ่นกว้าง เกล็ดบนหลังและทางด้านบนของหางมีพื้นผิวเป็นรอยขรุขระ เกล็ดท้องขยายกว้าง แผ่นเกล็ดมีสันเล็กและขอบด้านนอกมีรอยหยักเล็ก เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ เกล็ดรอบลำตัวในตำแหน่งกึ่งกลางตัวจำนวน 17 เกล็ด เกล็ดท้องจำนวน 163 เกล็ด และเกล็ดใต้หางจำนวน 51 เกล็ด

ลำตัวมีด้านบนของหัวและบนหลังสีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลเหลืองหรือสีน้ำตาลแดง บนหัวมีแถบสีเข้ม 5 แถบ เริ่มจากส่วนปลายของหัวไปที่ท้ายทอยและจากตรงกลางของหัวไปที่ด้านข้างคือ มีแถบสีเข้ม 1 แถบที่ส่วนปลายของหัวในแนวกลางตัว มีแถบยาวสีเข้ม 2 แถบจากส่วนหน้าของหัวบริเวณช่องเปิดจมูกกว้างและขวาไปที่ตรงกลางของหัวแล้วเชื่อมรวมเป็นแถบเดียวกันบริเวณท้ายทอยและพาดยาวไปที่ลำคอแล้วเลื้อน และมีแถบ ยาว 2 แถบจากด้านข้างของหัว (ซ้ายและขวา) และทางด้านท้ายตาไปที่ท้ายทอย ขอบปากบนสีขาว บนหลังสีน้ำตาลแดง คาง ใต้คอ และด้านท้องสีขาว และใต้หางสีเทา งูวัยอ่อนมีสีลำตัวเข้มและมีลวดลายของสีบนหัวและบนหลังชัดเจนมากกว่างูตัวเต็มวัย บนหลังมีปื้นสีน้ำตาลเหลืองกระจายเป็นระยะตลอดความยาวลำตัว ส่วนบนของลำตัวมีจุดเล็กสีขาวเรียงตัวต่อเนื่องกันเป็นเส้นยาวพาดเฉียงกับลำตัวเป็นระยะตลอดความยาวลำตัว และส่วนล่างของลำตัวมีปื้นค่อนข้างเป็นรูปสามเหลี่ยมสีน้ำตาลเหลืองกระจายเป็นระยะตลอดความยาวลำตัว คาง ใต้คอ ท้อง และใต้หางสีเทา

การแพร่กระจาย จีน ภูฐาน เนปาล อินเดีย ปากีสถาน เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราช พบในป่าดิบแล้งและในป่าเต็งรัง

พื้นที่อาศัย พื้นที่มีกลุ่มไม้

นิสัย ออกหากินเวลากลางวันและเวลากลางคืน ชอบหากินในพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำหรือลำห้วยหรือบริเวณที่มีความชุ่มชื้น ส่วนมากหากินอยู่บนพื้นดินแต่เลื้อยขึ้นต้นไม้ได้ดีและหากินอยู่ในพุ่มไม้ระดับต่ำใกล้พื้นดิน นิสัยค่อนข้างดุ และเนื่องจากมีหัวเป็นรูปสามเหลี่ยมซึ่งคล้ายคลึงกับงูพิษในกลุ่มงูกะปะและงูเขียวหางไหม้ จึงถูกเข้าใจผิดว่าเป็นงูพิษ (เป็นที่มาของชื่อ “mock viper) แต่แตกต่างตรงที่ไม่มีแฉับรับรู้ความรู้สึกร้อนอินฟราเรด (loreal pit) เมื่อถูกรบกวนจะยกหัวและส่วนต้นของลำตัวสูงขึ้นมาจากพื้นดิน พับลำตัวไป-มาและยืดลำคอเพื่อพุ่งเข้าจกกัด งูชนิดนี้ตกถูกเป็นตัว

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบได้บ่อยครั้ง